

การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5*

THE POLICE ADMINISTRATION IN PREVENTION AND SUPPRESSION
OF HUMAN TRAFFICKING OF PROVINCIAL POLICE REGION 5

วิศิษฐ์ แดนโพธิ์

Visid Danpho

พิภพ วชังเงิน

Pipob Vachungngern

อติพร เกิดเรือง

Atiporn Gerduang

มหาวิทยาลัยชินวัตร

Shinawatra University, Thailand

E-mail: danqdanpho@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 2) สมรรถนะองค์กรและพฤติกรรมการจัดการองค์การที่มีความสัมพันธ์และมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 445 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกข้อคำถามมากกว่า 0.60 หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิง

* Received 4 June 2019; Revised 20 July 2019; Accepted 24 July 2019



อนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1.การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.19, SD =0.48)

2.สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

3. สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การ มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ในเชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ได้ร้อยละ 53.6

คำสำคัญ: การบริหารงานตำรวจ, การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

Abstract

The objectives of this research were to study 1) the police administration in prevention and suppression of human trafficking of Provincial Police Region 5, 2) the organizational competency and organizational management behavior that are related to and affecting the police administration in prevention and suppression of human trafficking of the Provincial Police Region 5. The population used to collect were police officers under the Provincial Police Region 5. The samples were chosen stratified random sampling. The sample size of 445 participants was determined by using the table of Krejcie & Morgan, with a confidence level of 95%. The instrument for data collection was a questionnaire, which examines the quality of content validity by the qualified person with an index of item-objective congruence (IOC) of all questions more than 0.60. It finds reliability by using Cronbach's alpha coefficient. The confidence of the questionnaire is 0.97. The data analysis used descriptive statistics were:



frequency, percentage, mean, standard deviation; and the Inferential statistics were: Pearson's product moment correlation analysis and multiple regression analysis.

The research results showed that:

1. The police administration in prevention and suppression of human trafficking of Provincial Police Region 5 was a moderate level (\bar{X} =3.19, SD =0.48)

2. The organizational competency and organizational management behavior were positively correlated with the police administration in the prevention and suppression of human trafficking with the statistical significance level of .01.

3. The organizational competency and organizational management behavior affecting the police administration in prevention and suppression of human trafficking positively with the statistical significance level of .01, with the ability to jointly predict police administration in prevention and suppression of human trafficking by 53.6 %.

Keywords: Police administration, Prevention and suppression of human trafficking

บทนำ

“การค้ามนุษย์” เป็นการจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัย หรือการรับไว้ ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการขู่เข็ญ หรือด้วยการใช้กำลัง หรือด้วยการบีบบังคับในรูปแบบอื่นใดด้วยการลักพาตัวด้วยการฉ้อโกง ด้วยการหลอกลวง ด้วยการใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือด้วยการใช้สถานะ ความเสี่ยงภัยจากการค้ามนุษย์โดยมิชอบ หรือการให้หรือการรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อให้ ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลอื่น เพื่อความมุ่งประสงค์ในการแสวง ประโยชน์ (ราชกิจจานุเบกษา, 2551) ประเทศไทยมีสถานะความเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะการค้าเด็กและหญิง เพื่อนำมาแสวงประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ คือ 1) ประเทศ ต้นทาง หมายถึง การเป็นประเทศที่มีการส่งเด็กและหญิงไปค้าต่างประเทศ 2) ประเทศทางผ่าน หมายถึง เป็นประเทศที่ใช้เป็นเส้นทางผ่านของการนำเด็กและหญิงไปค้าในประเทศอื่น และ 3)



ประเทศปลายทาง หมายถึงการเป็นประเทศที่นำเด็กและหญิงเข้ามาค้าหรือแสวงหาประโยชน์ หรือมีการล่วงละเมิดสิทธิ การค้ามนุษย์ได้ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากเป็นการบังคับบริการทางเพศ การบังคับใช้แรงงานด้วยการทารุณ ไร้ความเมตตา หรือถูกเอารัดเอาเปรียบ การบังคับให้เร่ร่อนขอทาน รวมทั้งการลักพาตัวเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางผิดกฎหมาย โดยเฉพาะเด็กและหญิงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่สุดที่ถูกแสวงหาประโยชน์ ถูกกดขี่ขู่ครีตแรงงานอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามข้อมูลจำนวนผู้เสียหายของการค้ามนุษย์ยังไม่สามารถจัดเก็บ ให้เป็นระบบได้ เนื่องจากผู้เสียหายไม่ต้องการเปิดเผยตน เกรงกลัวอิทธิพลขององค์การอาชญากรรม ไม่กล้าดำเนินคดี รวมทั้งไม่ขอรับความช่วยเหลือใด ๆ อีกทั้งยังเป็นอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นข้ามประเทศ ซึ่งไม่มีหลักฐานการเก็บบันทึกข้อมูล เนื่องจากการอพยพดังกล่าวผ่านช่องทางที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายปัจจุบันรูปของการค้ามนุษย์ ได้พัฒนาไปจากเดิมและมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยสาเหตุจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้เกิดสภาวะไร้พรมแดน เกิดความเจริญก้าวหน้าในเส้นทางคมนาคม และเทคโนโลยีข้อมูล ข่าวสาร ตลอดจนค่านิยมหรือคำจัดความทางกฎหมาย อาทิ หลายประเทศทั้งในยุโรปและอเมริกาได้พิจารณาประเด็นเกี่ยวกับการจ่ายค่าหัวหรือหน้าที่สูงเกินความเป็นจริง เป็นผลผูกพันให้ผู้นั้นมีภาระหนี้สินและจำยอมถูกเอารัดเอาเปรียบแรงงาน เป็นการค้ามนุษย์รูปแบบใหม่ (modern day slaves) (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2553)

ปัจจุบันการค้ามนุษย์ในประเทศไทยตามรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี 2014 ได้จัดให้ประเทศไทยอยู่ในระดับ Tier 3 ซึ่งก็หมายความว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ยังไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำอย่างเต็มที่และไม่มีความพยายามใด ๆ ในการที่จะปฏิบัติตาม หรือเป็นประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์ในระดับเลวร้ายที่สุด หลังจากติดอยู่ในกลุ่ม Tier 2 Watch List มานานถึง 4 ปี ติดต่อกัน จากสถิติการค้ามนุษย์ในปี พ.ศ.2557 พบว่า ประเทศไทยยังคงมีสถานะประเทศต้นทางปลายทางและทางผ่านของการค้ามนุษย์ โดยมีผู้เสียหายในคดีการค้ามนุษย์ รวม 595 คน เป็นคนไทย 274 คน ลาว 108 คน เมียนมา 83 คน กัมพูชา 29 คน สัญชาติอื่น 101 คน โดยผู้เสียหายที่ถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีส่วนใหญ่เป็น คนไทย ผู้เสียหายที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์จากการบังคับใช้แรงงาน ส่วนใหญ่เป็นคนเมียนมา ผู้เสียหายจากการนำคนมาขอทานส่วนใหญ่ เป็นชาวกัมพูชาและผู้เสียหายส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า 18 ปี (สรายุทธ ยะกร, 2558) จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ในเดือนกรกฎาคม 2558



ประเทศไทยยังคงถูกจัดอยู่ในระดับ Tier3 ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีสถานการณ์ด้านมนุษยธรรมระดับเลวร้ายที่สุดต่อไปอีก (Office of the Under Secretary for Civilian Security, Democracy, and Human Right, 2015)

ในระยะหลายปีที่ผ่านมา รัฐบาลไทยจึงได้พยายามอย่างเต็มที่ในการแก้ไขปัญหาการคุ้มครอง โดยได้ประกาศเจตนารมณ์ในการต่อต้านการคุ้มครองและกำหนดนโยบายเรื่อง การป้องกันและแก้ไขปัญหาการคุ้มครองของประเทศไทยให้เป็นวาระแห่งชาติ ในปี 2547 และได้ออกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครอง พ.ศ.2551 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กระบวนการต่อต้านการคุ้มครองมีประสิทธิภาพ และสามารถคุ้มครองผู้เสียหายจากการคุ้มครองได้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครอง พ.ศ. 2554-2559 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นทิศทางในการป้องกัน การดำเนินคดี การคุ้มครองช่วยเหลือ การพัฒนากลไกเชิงนโยบายและการขับเคลื่อน รวมถึงการพัฒนาและบริหารข้อมูล ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการคุ้มครอง แต่จากการศึกษาในระยะการดำเนินงานของแผนดังกล่าว พบว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหาการคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ทั้งในด้านการสืบสวน จับกุมปราบปราม การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด การคัดแยก ผู้เสียหาย หรือการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการคุ้มครอง ยังมีข้อจำกัดและขาดประสิทธิภาพ ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น 1) งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติตามแผน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ได้ 2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอและขาดการประสานความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานภายนอก (วรรณ แจ่มจรรยา, 2557) การขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครอง พ.ศ. 2551 และกฎหมายอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับภารกิจ (เกรรินทร์ ยิ่งเมตรา และนฤมล นีราทร, 2558) 4) ขาดการอบรมอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาการคุ้มครองได้อย่างตรงประเด็น โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และทำงานอย่างสุจริต (สรายุทธ ยะหกร, 2558) 5) การสั่งการทำได้ไม่ทั่วถึงและการสั่งการตามลำดับชั้น เกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานขาดทักษะด้านภาษา (เพชร สันทัด และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล,



2557) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุนทร เอกพันธ์, นิติ ผดุงชัย และไฉไล ศักติวรพงศ์ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มากที่สุด คือ ขาดงบประมาณสนับสนุน ขาดอุปกรณ์เครื่องมือ ในการปฏิบัติหน้าที่และประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ทำงานรับผิดชอบหลายด้านทำให้การทำงานด้านนี้ไม่บรรลุเป้าหมายและขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (สุนทร เอกพันธ์ และคณะ, 2556) ซึ่งก็สอดคล้องกับปัญหาการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ที่พบว่า ยังมีงบประมาณที่ไม่เพียงพอในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านนี้โดยตรง นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านการประสานความร่วมมือในการทำงานกับหน่วยงานภายนอก การสั่งการและการควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ทำไม่ได้ไม่ทั่วถึงเกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน (กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5, 2560)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาการค้ามนุษย์ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาการใช้แรงงานเด็ก การค้าประเวณี แม้ว่าทุกหน่วยงานทั้ง ภาครัฐ และเอกชนได้ให้ความร่วมมือและร่วมกันต่อต้านการค้ามนุษย์โดยการกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ขึ้นมาแล้วก็ตาม แต่ปัญหาการค้ามนุษย์ก็ยังไม่หมดไปและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากการดำเนินงานในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีปัญหาทั้งในการบริหารงานและการปฏิบัติงานดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 เพื่อให้ได้ข้อมูลและองค์ความรู้และข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในพัฒนาการบริหารงานตำรวจด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามเป้าหมายของนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการ ในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5



2. เพื่อศึกษาสมรรถนะองค์กรและพฤติกรรมการจัดการองค์การที่มีความสัมพันธ์และมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 มีทั้งหมด 159 สถานี จำนวนประชากรทั้งสิ้น 16,234 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 445 คน จากนั้นกำหนดสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ในกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ทั้ง 8 จังหวัด ตามระบบการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (quota sampling) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแห่งดังรายละเอียดตามตารางที่ 1 จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้จากสถานีตำรวจภูธรโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling)



ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	จำนวนประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่	4,098	112
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย	3,039	83
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำปาง	2,114	58
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดน่าน	1,684	46
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแพร่	1,910	52
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน	901	25
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน	1,177	32
กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา	1,311	36
รวม	16,234	445

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน และกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดที่สังกัด เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะองค์การในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการองค์การในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5

ตอนที่ 4 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5

แบบสอบถามตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) แต่ละข้อมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามแนวคิดของ Likert's Scale (Likert, R, 1932)



ทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence: IOC) ของทุกข้อคำถามมากกว่า 0.60 หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, L.J., 1951) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านสมรรถนะองค์การ ด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การ และด้านการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เท่ากับ 0.95, 0.97 และ 0.96 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) โดยการหาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) วิเคราะห์ระดับของการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะองค์การ พฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การ กับการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

3. วิเคราะห์ผลของสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การที่มีต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ใช้สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งงานเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นประทวน และประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี



2. การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 จากการศึกษาพบว่า การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.19, SD=0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและบริหารข้อมูล (\bar{X} =3.23, SD=0.48) อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการคุ้มครองช่วยเหลือ (\bar{X} =3.23, SD=0.68) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาเชิงกลไกนโยบายและการขับเคลื่อน (\bar{X} =3.21, SD=0.57) อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการป้องกัน (\bar{X} =3.16, SD=0.62) อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการดำเนินคดี (\bar{X} =3.10, SD=0.72) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ของสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การกับการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ จากการศึกษาพบว่า สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เรียงจากมากไปหาน้อย โดยแบ่งตามตัวแปรที่ทำการศึกษา ดังนี้ คือ

3.1 สมรรถนะองค์การในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ($r=.631$, $p<.01$) ด้านสถานที่ ($r=.625$, $p<.01$) ด้านบุคลากร ($r=.502$, $p<.01$) ด้านงบประมาณ ($r=.458$, $p<.01$) และด้านโครงสร้างองค์การ ($r=.098$, $p<.05$)

3.2 พฤติกรรมการจัดการองค์การในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ด้านภาวะผู้นำ ($r=.581$, $p<.01$) ด้านความผูกพันและการยอมรับ ($r=.467$, $p<.01$) ด้านการทำงานเป็นทีม ($r=.406$, $p<.01$) ด้านการจูงใจ ($r=.327$, $p<.01$) และด้านการมีส่วนร่วม ($r=.323$, $p<.01$)

4. ผลของสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การที่มีต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ จากการศึกษาพบว่า มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2 และ 3



ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกา
จัดการองค์การที่มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

ตัวแปร	B	β	t-test	Sig.
constant	.344		2.500	.013
OC= สมรรถนะองค์การ	.341	.357	8.506	.000
OB= พฤติกรรมการจัดการองค์การ	.457	.472	11.259	.000

R = .734; R² = .539; R²_{adj} = .536; SE_{est} = .325; F = 222.548; Sig. of F (p) = .000

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกาจัดการองค์การมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p < .01) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (OA) ได้ร้อยละ 53.6 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ .734 และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ปรับปรุง (R_{2adj}) มีค่าเท่ากับ .536 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{est}) เท่ากับ .325 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมรรถนะองค์การ (OC) และพฤติกรรมองค์การ (OB) ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ .357 และ .472 ตามลำดับ ดังนั้นสมการพยากรณ์ค่าตัวแปรการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (OAB) โดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐานสามารถเขียนได้ดังนี้ คือ $OAB = .357OC + .472OB$ ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้แสดงว่า สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกาจัดการองค์การมีความสัมพันธ์และมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์และใช้พยากรณ์การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ได้ โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 53 และจากสมการพยากรณ์คะแนนมาตรฐานแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมกาจัดการองค์การ ($\beta=0.472$) มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์มากกว่าสมรรถนะองค์การ ($\beta=0.357$)

การวิเคราะห์ผลของสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกาจัดการองค์การรายด้านที่มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis) ได้ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 3



ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาสมรรถนะองค์การ และพฤติกรรมการจัดการองค์การรายด้านที่มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise)

ตัวแปรพยากรณ์	B	β	t-test	Sig.
constant	.515		3.362	.001
OC5= สมรรถนะองค์การ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้	.116	.190	3.866	.000
OC4= สมรรถนะองค์การ ด้านสถานที่	.084	.141	2.798	.005
OB2= พฤติกรรมการจัดการองค์การ ด้านภาวะผู้นำ	.099	.178	3.649	.000
OC2= สมรรถนะองค์การ ด้านบุคลากร	.147	.190	4.618	.000
OB5= พฤติกรรมการจัดการองค์การ ด้านการทำงานเป็นทีม	.085	.118	3.138	.002
OB4= พฤติกรรมการจัดการองค์การ ด้านการมีส่วนร่วม	.099	.120	3.452	.001
OC3= สมรรถนะองค์การ ด้านงบประมาณ	.090	.117	2.856	.005
OB3= พฤติกรรมการจัดการองค์การ ด้านความผูกพันและการยอมรับ	.052	.092	2.113	.035

R = .768; R² = .590; R²adj = .582; SEest = .308; F = 67.582; Sig. of F (p) = .000

จากตารางที่ 3 พบว่า สมรรถนะองค์การด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ (OC5) สมรรถนะองค์การด้านสถานที่ (OC4) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านภาวะผู้นำ (OB2) สมรรถนะองค์การด้านบุคลากร (OC2) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านการทำงานเป็นทีม (OB5) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านการมีส่วนร่วม (OB4) สมรรถนะองค์การด้านงบประมาณ (OC3) และพฤติกรรมการจัดการองค์การด้านความผูกพันและการยอมรับ (OB3) มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (OA) ได้ร้อยละ 58.2 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ .768 และค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ปรับปรุง (R²adj) มีค่าเท่ากับ .582 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SEest) เท่ากับ .308 ค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) มีค่าเท่ากับ .190, .141, .178, .190, .118, .120, .117 และ .092 ตามลำดับ ดังนั้น สมการพยากรณ์ค่าตัวแปรการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ (OA β) โดยใช้ค่าคะแนนมาตรฐานสามารถเขียนได้ดังนี้ คือ $OA\beta = .190OC5 + .141OC4 + .178OB2 + .190OC2$



+ .118OB5+.120OB4+.117OC3+.092OB3 ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้แสดงว่า 1) สมรรถนะองค์การด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ 2) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านภาวะผู้นำ ด้านความผูกพันและการยอมรับ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์และมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ และใช้พยากรณ์การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ได้ โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 58.2 และจากสมการพยากรณ์คะแนนมาตรฐานแสดงให้เห็นว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัวแปร มีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ ตามน้ำหนักของค่าสัมฤทธิ์การพยากรณ์เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ สมรรถนะองค์การด้านบุคลากร ($\beta=0.190$) สมรรถนะองค์การด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ($\beta=0.190$) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านภาวะผู้นำ ($\beta=0.178$) สมรรถนะองค์การด้านสถานที่ ($\beta=0.141$) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านการมีส่วนร่วม ($\beta=0.120$) พฤติกรรมการจัดการองค์การด้านการทำงานเป็นทีม ($\beta=0.118$) สมรรถนะองค์การด้านงบประมาณ ($\beta=0.117$) และพฤติกรรมการจัดการองค์การด้านความผูกพันและการยอมรับ ($\beta=0.092$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การมีความสัมพันธ์และมีผลต่อการบริหารงานตำรวจในการปราบปรามการค้ำมนุษย์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าด้านที่มีผลต่อความสัมพันธ์หรือความสำเร็จของการบริหารงานตำรวจในการปราบปรามการค้ำมนุษย์ ได้แก่ สมรรถนะองค์การด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ด้านสถานที่ ด้านงบประมาณ และพฤติกรรมการจัดการองค์การด้านภาวะผู้นำ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้เพราะสัมฤทธิ์ผลหรือความสำเร็จของการนำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปปฏิบัตินั้น ต้องเน้นไปที่องค์ประกอบของความสำเร็จ (elements of success) ที่สำคัญ 2 ส่วน คือ สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมการจัดการองค์การ ทั้งนี้เพราะการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยโครงสร้างองค์การที่เหมาะสม บุคลากรที่อยู่ในองค์การจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านการบริหารและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ นอกจากนี้้องค์การยังต้องมีการวางแผนเตรียมการ



หรือมีความพร้อมทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และงบประมาณ องค์การจึงมีความพยายามที่จะศึกษาหรือหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยแก้ที่ตัวองค์การ เช่น การขาดเงินทุน การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานต่าง ๆ เป็นต้น (วรเดช จันทรศร, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านบริหารจัดการ ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรทางการบริหารจัดการที่เป็นปัจจัยสำคัญ ได้แก่ บุคลากร (man) งบประมาณ (money) วัสดุอุปกรณ์ (material) และการจัดการ (management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า 4M's ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหาร เพราะการบริหารจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพมีปริมาณเพียงพอ ต้องได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินการเพียงพอ ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความต้องการของแผนงานและโครงการ และต้องมีระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ, 2545) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุที่สำคัญและผู้บริหารทุกคนต้องสนใจในงานด้านการบริหารจัดการ คือ 1) คน (man) เพราะทรัพยากรบุคคลทั้งในแง่ของปริมาณและคุณภาพ ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมาก 2) เครื่องจักร (machine) คือ อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้อมาอย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า 3) เงินทุน (money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด และ 4) วัสดุสิ่งของ (material) ถือเป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ เพราะวัตถุดิบและสิ่งของเหล่านี้จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิต ซึ่งดับบลินและไอร์แลนด์ กล่าวว่า ทรัพยากรองค์กร ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรที่เป็นวัสดุสิ่งของ และทรัพยากรสารสนเทศ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนองค์การไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย (Dubrin, A. J., & Ireland, R. D., 1993)

อีกส่วนหนึ่งขององค์ประกอบที่นำไปสู่ความสำเร็จ คือ พฤติกรรมการจัดการองค์การ ทั้งนี้เพราะองค์การที่มีพฤติกรรมการจัดการองค์การที่เหมาะสมจะสามารถดำเนินงานหรือปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ พฤติกรรมการจัดการองค์การดังกล่าวจะเน้นที่การมีส่วนร่วม (participation) ขององค์การเป็นสำคัญ เน้นการสร้าง



ความผูกพันและการยอมรับ เพื่อมุ่งสนองตอบความต้องการทางจิตวิทยาและทางสังคมมนุษย์ ภายใต้ฐานแนวคิดที่ว่า “การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ การนำนโยบายมาปฏิบัติให้บังเกิดความสำเร็จจึงน่าจะเป็นเรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพันของสมาชิกในองค์กร การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการมุ่งใช้การควบคุมหรือใช้อำนาจทางรูปนัยของผู้บังคับบัญชา” (วรเดช จันทรศร, 2556) สอดคล้องกับแนวคิดด้านการบริหารจัดการของนักคิดหลายท่าน เช่น แนวคิดของ “Follett” ที่เน้นเรื่องการประชุมประสานงาน (Follett, M. P., 1977) แนวคิดทฤษฎีองค์การของเชสเตอร์ บาร์นาร์ด (Barnard, C. I., 1966) ที่เน้นความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ (informal organization) แนวคิดของปีเตอร์ เอฟ ดร็กเกอร์ (Drucker, P. F., 1999) ที่เน้นให้แต่ละองค์กรสร้างทีมงานที่เป็นทีมงานเฉพาะมีองค์กรเป็นที่หลอมรวมความพยายามจากแต่ละบุคคล ผู้บริหารต้องพยายามกระตุ้นให้พนักงานทุกคนนำพลังที่มีออกมาใช้ผลิตงานอย่างเต็มที่ ดังนั้น ในการบริหารงานตำรวจด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ จึงต้องมีการส่งเสริมศักยภาพให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผนและการดำเนินงานร่วมกันกับเครือข่ายประชาคมที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังสืบเสาะติดตาม และช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ รวมทั้ง การติดตามเฝ้าระวัง ควบคุมบุคคลหรือนิติบุคคลผู้กระทำความผิดจากการกระทำผิดซ้ำ รวมถึงการส่งเสริมกลไกชุมชนให้เข้มแข็งในการเฝ้าระวังปัญหาการค้ำมนุษย์ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2553)

ดังนั้น การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ให้ประสบความสำเร็จ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งในด้านสมรรถนะขององค์กรและพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของวรรณา แจ้งจรรยา ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานด้านการปราบปรามการค้ำมนุษย์ของกองกำกับการ 2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (วรรณา แจ้งจรรยา, 2557) ที่พบว่า การที่จะเกิดความสำเร็จในการบริหารงานด้านการปราบปรามการค้ำมนุษย์ ต้องมีการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ จากทั้งหน่วยงานภาครัฐบาลหรือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยหรือการดำเนินการที่ส่งผลต่อความสำเร็จดังกล่าว ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการ



วางแผน ควรมีงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติตามแผน 2) ด้านการจัดองค์กร ควรบรรจุบุคลากรเพิ่มและพบปะหาแนวทางในการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอก 3) การนำและสั่งการ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสั่งการและการสั่งการต้องมีความชัดเจน 4) ด้านการควบคุม ควรให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น กำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การควบคุมการทำงานได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาการบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ทั้ง 5 ด้าน ที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นตัวแปรตามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่า การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ทำการศึกษาวิจัยการสร้างและพัฒนากระบวนการทำงานเครือข่ายแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ (สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2560) พบว่า กระบวนการทำงานเครือข่ายในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ มีรูปแบบกระบวนการทำงานเครือข่ายครอบคลุม ทั้ง 5 ด้านตามหลักมาตรฐานการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์สากล คือ ด้านนโยบาย ด้านการป้องกัน ด้านการดำเนินคดี ด้านการคุ้มครอง ช่วยเหลือ และด้านความร่วมมือ แต่ที่พบว่าผลการดำเนินการของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ยังอยู่ในระดับปานกลางไม่ถึงระดับมากนัก อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาสมรรถนะองค์การด้านงบประมาณ การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ และกำลังคนที่จะใช้ในการดำเนินงานด้านนี้โดยตรง ซึ่งจากการศึกษาก็พบว่า สมรรถนะองค์การอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของสุนทร เอกพันธ์ และคณะ ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พุทธศักราช 2551 ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ คือ การขาดงบประมาณสนับสนุน ขาดอุปกรณ์เครื่องมือ ในการปฏิบัติหน้าที่และประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ทำงานรับผิดชอบหลายด้านทำให้การทำงานด้านนี้ไม่บรรลุเป้าหมาย และขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (สุนทร เอกพันธ์ และคณะ, 2556)



สรุป

สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของความสำเร็จ ในการบริหารงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์ของภาครัฐของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การ เพราะการบริหารงานต้องอาศัยสมรรถนะองค์กรที่ดีและเพียงพอในการดำเนินงานหรือปฏิบัติงาน อันได้แก่ บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ที่เหมาะสม ประกอบกับองค์กรต้องมีพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การที่เอื้อต่อการนำนโยบายมาปฏิบัติ อาทิเช่น การใช้ภาวะผู้นำที่ดี การมีส่วนร่วม และการทำงานเป็นทีม ดังนั้น การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ให้ประสบความสำเร็จ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายของนโยบายและยุทธศาสตร์ จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ทั้งในด้านสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การ หากต้องการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลหรือความสำเร็จขององค์การในการปราบปรามการค้ำมนุษย์ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีดำเนินงานด้านการพัฒนาสมรรถนะองค์การและพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การให้ครอบคลุมในทุกมิติ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบริหารงาน การดำเนินงาน และการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ และปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การให้สูงขึ้นและสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากข้อค้นพบและสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1.1 รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณ เพื่อจัดหาทรัพยากรในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ให้เพียงพอ ทั้งด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ และบุคลากร เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดสรรอัตรากำลังพลให้กับสถานีตำรวจในแต่ละสถานีเพื่อให้แต่ละสถานีมีผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์



1.3 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 และกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ควรส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมกรรมการจัดการองค์การที่ดี เน้นการมีส่วนร่วม (participation) การมุ่งใจการใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพันของสมาชิกในองค์การ การมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการมุ่งใช้การควบคุมหรือใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา

1.4 มีการส่งเสริมศักยภาพให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการวางมาตรการและการดำเนินงานร่วมกันกับเครือข่ายประชาคมที่เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังสืบเสาะติดตาม และช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมทั้ง การติดตาม เฝ้าระวัง ควบคุมบุคคลหรือนิติบุคคลผู้กระทำความผิดจากการกระทำผิดซ้ำ รวมถึงการส่งเสริมกลไกชุมชนให้เข้มแข็งในการเฝ้าระวังปัญหาการค้ามนุษย์ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบความร่วมมือของภาคีเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

2.2 ควรศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาเจ้าหน้าที่ตำรวจและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2553). นโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (พ.ศ.2554-2559). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ (ศปค.แห่งชาติ).

กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5. (2560). รายงานผลการบริหารราชการตำรวจภูธรภาค 5 ประจำปีพุทธศักราช 2560. เรียกใช้เมื่อ 12 ตุลาคม 2561 จาก <https://police5.go.th/p5/about-us/commander-Vision>



- พชร สันทัด และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล. (2557). การบริหารงานตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของสถานีตำรวจนครบาล. วารสารกระบวนการยุติธรรม, 7(1):1-15.
- เกรินทร์ ยิ่งเกตรา และนฤมล นิราทร. (2558). ปัญหาและข้อจำกัดในกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์. ใน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2551). พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551. เรียกใช้เมื่อ 12 ธันวาคม 2560 จาก www.ratchakittha.soc.go.th
- วรเดช จันทรศร. (2556). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: พริกหวาน.
- วรรณณา แจ้งจรรยา. (2557). การบริหารงานด้านการปราบปรามการค้ามนุษย์ของกองกำกับการ 2 กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. ใน วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารรัฐกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร:ธรรมสาร.
- สรายุทธ ยหะกร. (2558). การค้ามนุษย์ในประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช, 5(2): 106-118.
- สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2560). รายงานผลการศึกษาวิจัยการสร้างและพัฒนากระบวนการทำงานเครือข่ายแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ที่เหยื่อเป็นเด็กและสตรีในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: เก็ทกู๊ดครีเอชั่น.
- สุนทร เอกพันธ์ และคณะ. (2556). ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พุทธศักราช 2551 กรณีศึกษาตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 3(1): 79-85.
- Barnard, C. I. (1966). Organization and management. Mass: Cambridge University Press.



- Cronbach, L.J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16 (3), 297-334.
- Drucker, P. F. (1999). *Management Challenges for the 21st Century*. New York: Harper Business.
- Dubrin, A. J., & Ireland, R. D. (1993). *Management and organization*. (2nd ed.). Ohio: South Western Publishing Company.
- Follett, M. P. (1977). *Dynamic administration*. New jersey: Clifton.
- Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitude*. New York: Wood Worth.
- Office of the Under Secretary for Civilian Security, Democracy, and Human Right. (2015). *Trafficking in person report July, 2015*. U.S. Department of State Publication.